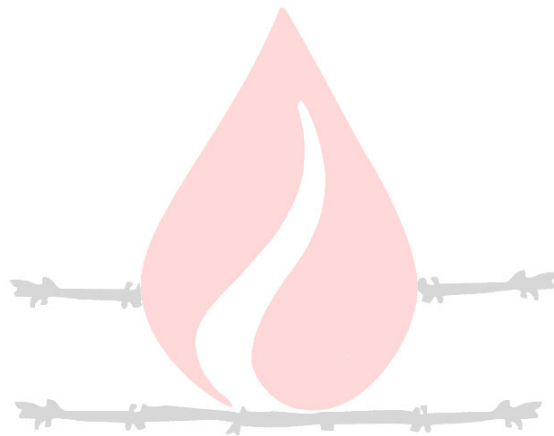

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

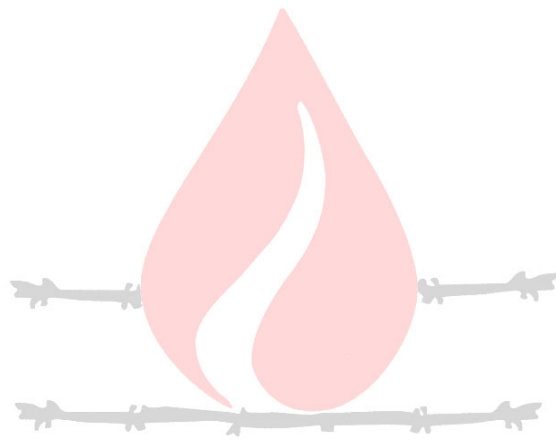

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه (۱۸)

گزارش راهبردی ۹۷/۷۶

آذر و دی ۱۳۹۷
۹۷۰۹۰۷۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه، در آذرماه و دی‌ماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به‌صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص درخواست این نهاد حقوق بشری از مقامات ایالات متحده برای مسترد نداشتن پناهجویان وارد شده به خاک آمریکا، به مکزیک، با توجه به غیرضروری و مخاطره‌آمیز بودن اجرایی شدن این سیاست. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی وزارت امنیت داخلی ایالات متحده، در خصوص قصد این نهاد برای به اجرا درآوردن بی‌درنگ سیاستی، مبنی بر بازگرداندن پناهجویان به مکزیک، تا زمان مورد بررسی قرار گرفتن دعای و درخواست‌های پناهندگی آن‌ها توسط مقامات آمریکا؛

ب) اشاره به پدید آمدن نگرانی‌های جدی در خصوص ممانعت به عمل آمدن از امکان درخواست و پیگیری روند این درخواست‌ها از سوی خانواده‌ها و بزرگسالان پناهجو، به تأخیر افتادن روند بررسی و بی‌پاسخ ماندن تقاضاهای‌شان، همچنین، قرار گرفتن آن‌ها در معرض آسیب‌ها و مخاطرات جدی و شرایط دشوار امنیتی و بشری، در خلال دوران انتظار: این در حالی است که این پناهجویان به دلیل

^۱ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ شبکه خبری سی.ان.ان (CNN)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ شبکه خبری سی.تی.وی (CTV News)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ کمیسیون حقوق بشر اونتاریو (Ontario Human Rights Commission) و خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation).

هراس از آسیب دیدن از شرایط خشونت‌آمیز حاکم بر کشورهای خود در آمریکای مرکزی، به خاک ایالات متحده وارد شده و درخواست پناهندگی داده‌اند؛

ج) اشاره به اظهارات مدیر بخش آمریکای دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر ابراز نگرانی در خصوص اقدام دولت ایالات متحده به گسیل داشتن پناهجویان به مکزیک، «یکی از ناامن‌ترین کشورهای جهان»، بنا به اظهارات رئیس‌جمهور این کشور - دولتی خود در چالش محدود کردن «وضعیت اضطراری خشونت و ناامنی» به سر می‌برد؛

د) اشاره به برخوردار بودن ایالات متحده از منابع کافی برای مورد بررسی قرار دادن مؤثر و به‌موقع دعاوی پناهندگی، بدون نیاز به وادار کردن پناهجویان به تحمل تأخیرهای طولانی مدت - به مدت چند ماه یا سال - و انتظار کشیدن برای فرا رسیدن زمان استماع پرونده‌شان از سوی مقامات این کشور؛^۳

^۲. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/12/21/us-dont-return-asylum-seekers-mexico>

^۳. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز دوشنبه ۵ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام دولت ایالات متحده به به‌مخاطره افکندن زندگی پناهجویان، با اتخاذ سیاست‌های منافی قانون، مبنی بر:

الف) مواجهه شدن هزاران پناهجوی سرگردان در مکزیک با مخاطراتی چون، اخراج، بازگردانده شدن به کشور مبدأ و از این رو، روبه‌رو شدن با تهدیدهای جدی، به دلیل اعمال سیاست‌های غیرقانونی مرزی از سوی ایالات متحده، بر اساس یافته‌های حاصل از مأموریت تحقیقاتی این نهاد بین‌المللی حقوق بشری؛

ب) اشاره به رو به وخامت نهادن شرایط، با توجه به گزارش‌های حاصل از شکل‌گیری توافق میان ایالات متحده و مکزیک، مبنی بر باقی ماندن این پناهجویان در مکزیک، تا زمان انجام بررسی‌های مربوط به درخواست‌های‌شان برای دریافت پناهندگی و اجازه یافتن آن‌ها برای ورود قانونی به خاک این کشور؛

ج) اشاره به تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل بر روی نحوه برخورد با کاروان‌های مهاجران و پناهجویان در گواتمالا، چیاپاس (ایالت جنوبی مکزیک)، مکزیکو سیتی (پایتخت مکزیک) و تیخوانا یا تیوانا (شهر مرزی مکزیک) در ماه‌های اکتبر و نوامبر سال جاری میلادی و ارائه ۲۶ توصیه به دولت‌های ایالات متحده و مکزیک و همچنین مقامات کشورهای مبدأ یا کشورهای محل عبور کاروان‌ها در آمریکای مرکزی، مبنی بر لزوم حصول اطمینان از به عمل آمدن حمایت‌های حقوق بشری و پشتیبانی‌های بشردوستانه از تمامی متقاضیان پناهندگی و یا در مسیر حرکت به سوی آمریکا، همچنین درخواست از مقامات این کشورها برای محترم شمردن موازین بین‌المللی، در زمینه استفاده از زور؛

د) اشاره به وجود معضلات متعدد در پناهگاه‌های موقت برپا شده در مجموعه ورزشی تیخوانا برای پناهجویان، از جمله فقدان مواد غذایی، آب و سرویس‌های بهداشتی کافی، شیوع بیماری‌های تنفسی، معطل و مستأصل شدن پناهجویان، با توجه به درخواست غیرقانونی دولت‌های آمریکا و مکزیک از آن‌ها برای ثبت نمودن نامشان در فهرست‌های انتظار نیمه‌رسمی در این سوی مرز، به جای فراهم آوردن امکانات لازم برای پناهجویان جهت ارائه مستقیم درخواست پناهندگی خود بر سر مرزها، محروم شدن متقاضیان فاقد مدارک شناسایی و هویت از پیوستن به این فهرست، از دست رفتن فرصت پناهجویان برای ارائه درخواست پناهندگی، شاید برای همیشه، در صورت حاضر نبودنشان در روز اعلام شماره اختصاص داده شده به آن‌ها و کند بودن روند بررسی پرونده‌های پناهجویی از سوی اداره گمرک و حفاظت مرزی ایالات متحده - ۳۰ تا ۷۰ پرونده در روز؛

۲- انتشار گزارش از سوی دیده بان حقوق بشر، در روز پنجشنبه ۲۹ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام دولت ایالات متحده به اخراج اجباری شهروندان عراقی فاقد مدارک معتبر و قرار دادن آنها در معرض مخاطراتی چون، بازداشت خودسرانه و اعمال شکنجه و سوء رفتار در عراق. موارد قابل توجه در این گزارش عبارتند از:

(الف) اخراج دست کم ۳۰ تن از گروهی ۱۴۰۰ نفری از شهروندان عراقی فاقد مدارک شناسایی معتبر، توسط مقامات ایالات متحده، به کشورشان و در برخی موارد تهدید کردن آنها به زندانی شدن، در صورت سرپیچی از این دستور؛

(ب) اشاره به همکاری دولت عراق با دولت دانلد ترامپ، پس از اعمال ممنوعیت برای ورود شهروندان ۷ کشور عمدتاً مسلمان به خاک آمریکا، در ژانویه سال ۲۰۱۷ میلادی، پذیرش گروهی از شهروندان اخراج شده از این کشور و به دنبال آن، اقدام دانلد ترامپ به خارج کردن عراق از فهرست کشورهای ممنوع ورود به ایالات متحده؛

(ه) اشاره به درخواست سازمان عفو بین الملل از مقامات دولت آمریکا برای احترام گذاردن به حقوق پناهجویان، چه در گذرگاه های مرزی و یا فواصل ورودی به گذرگاه ها و لزوم مداخله نمودن کنگره ایالات متحده در این خصوص، با توجه به صدور حکم مشترک از سوی وزارت دادگستری و وزارت امنیت داخلی ایالات متحده، مبنی بر اعمال محدودیت هایی در قبال ورود مهاجران غیرقانونی از مرزهای جنوبی آمریکا، از جمله اعطاء پناهندگی به آنها و همچنین به دلیل مواجه بودن این پناهجویان با خطر اخراج از سوی مقامات مکزیکی؛

(و) اشاره به درخواست سازمان عفو بین الملل از مقامات دولت مکزیکی برای اطمینان حاصل کردن و تسریع نمودن روند غربالگری مهاجران و پناهجویان واجد شرایط برخورداری از حمایت های بین المللی و فراهم آوردن اسناد و مدارک لازم برای افراد ثبت نام شده در فهرست انتظار، به منظور ممانعت به عمل آوردن از اخراج و بازگرداندن شدن این پناهجویان به کشورشان؛

(ز) اشاره به درخواست سازمان عفو بین الملل از مقامات کشورهای مبدأ برای پرداختن به عوامل و علل گریزان شدن شهروندان این کشورها از وطن و خانه خود و مقامات کشورهای میانی و مقصد، برای اطمینان حاصل کردن از سلامت و امنیت کاروان ها، ارائه نمودن کمک های بشردوستانه به آنها، احترام گذاردن به حقوقشان و ممانعت به عمل آوردن از وقوع موارد نقض حقوق بشر و انجام دادن تحقیقات لازم در صورت به وقوع پیوستن هرگونه سوء استفاده و

(ح) گفتنی است که به گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۷ آذرماه ۱۳۹۷، گروهی از کارشناسان مستقل سازمان ملل نیز با ارسال نامه هایی به دولت های گواتمالا، هندوراس، مکزیکی و ایالات متحده، ضمن ابراز نگرانی در خصوص سرنوشت کاروان های مهاجران و پناهجویان، خواستار محترم شمرده شدن حقوق انسانی آنها از سوی تمامی این کشورها شدند. کارشناسان این نهاد بین المللی همچنین، در مورد گفتمان های نژادپرستانه و بیگانه هراسانه و اقدامات مقامات آمریکا، مبتنی بر نقض موازین حقوق بشر بین المللی، مساوات و برابری و مبارزه با تبعیض، ابراز نگرانی نمودند؛ چراکه این اقدامات و گفتمان ها به فضای عدم تحمل، انزجار نژادی و بیگانه هراسی دامن زده و موجب پدید آمدن محیطی مملو از احساسات متخاصمانه و خشونت آمیز می شود.

ج) اشاره به اظهارات معاونت بخش خاورمیانه و شمال آفریقای دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر قرار داشتن شهروندان فاقد مدارک شناسایی معتبر در عراق، در معرض مخاطراتی چون، بازداشت‌های خودسرانه و سوء رفتار، تأکید بر لزوم اقدام اداره مهاجرت و گمرک ایالات متحده^۴ به متوقف ساختن این روند، تا زمان اطمینان یافتن از مواجهه نشدن این افراد با مجازات‌های ذکر شده و لزوم اقدام دولت عراق به حصول اطمینان از برخورداری شدن تمامی شهروندان عراقی اخراجی، از مدارک شناسایی معتبر، پیش از بازگشتشان به وطن؛

د) اشاره به اظهارات برخی از شهروندان عراقی اخراج شده از خاک ایالات متحده، مبنی بر مورد تهدید قرار گرفتن از سوی مأموران اداره مهاجرت و گمرک آمریکا، به زندانی شدن و روبه‌رو شدن با عواقب دیگر، در صورت امضاء نکردن مدارک مربوط به بازگشتشان به عراق؛

ه) اشاره به اقدام اداره مهاجرت و گمرک آمریکا به دستگیر و زندانی دست‌کم ۳۰۰ تن از شهروندان عراقی و ناگزیر ساختن آن‌ها به خروج از خاک این کشور، به‌رغم قانونی بودن وضعیت اقامتی و زندگی کردن‌شان در این کشور به مدت چند دهه، پس از موافقت عراق با پذیرش شهروندان اخراج شده از ایالات متحده؛

و) اشاره به نواقص نظام مهاجرتی آمریکا، از جمله احتمال اخراج مقیمان دائمی این کشور در صورت ارتکاب آن‌ها به حتی جرمی بسیار جزئی - در اختیار داشتن ماری‌جوانا و یا نقض قوانین مهاجرتی - باوجود گذشت سال‌های متمادی از وقوع آن، همچنین اشاره به مواجهه بودن حدود ۱۱۰۰ شهروند عراقی دیگر، با خطر بازداشت و اخراج از خاک ایالات متحده؛

ز) تأکید بر لزوم رفع نواقص نظام و قوانین مهاجرتی آمریکا و اقدام مقامات این کشور به آزاد نمودن مهاجران عراقی زندانی، ضرورت اقدام مقامات عراقی در بازداشت نکردن شهروندان خود هنگام ورود به کشور، صدور مدارک شناسایی معتبر برای آن‌ها و حصول اطمینان از امنیت جانی‌شان، همچنین لزوم اقدام مقامات هر دو کشور و مورد تحقیق و تفحص قرار دادن تمامی دعاوی مربوط به اعمال تهدید و

^۴US Immigration and Customs Enforcement (ICE)

خشونت علیه افراد اخراج و یا زندانی شده، در نظر گرفتن مجازات جهت مأموران خاطی و اتخاذ تدابیر لازم برای پایان بخشیدن به تمامی اقدامات قهری؟

۳- انتشار گزارش ۹۹ صفحه‌ای از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۸ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص تأثیر تدابیر مقامات دولت آمریکا برای کاستن از میزان مصرف داروهای مخدر (مسکن‌های حاوی مواد مخدیری) بر تحدید گزینه‌های درمانی بسیاری از بیماران مبتلا به دردهای مزمن. محورهای مهم این گزارش به شرح زیر می‌باشد:

الف) آمار به دست آمده در زمینه مرگ صدها هزار تن از شهروندان آمریکایی، بر اثر سوءمصرف یا بیش‌مصرفی داروها، در یک دهه گذشته، متعلق بودن نیمی از این مرگ‌ها به مصرف بیش از اندازه داروهای مخدر تجویز شده توسط پزشکان، جهت درمان بیماری‌های مختلف و از این رو، اقدام مقامات دولت ایالات متحده به اتخاذ تدابیر تهاجمی برای کاهش میزان مصرف این دسته از داروها در سطح جامعه، از جمله تحت نظارت قرار دادن نسخه‌ها و یا محدودیت میزان مجاز برای تجویز دارو از سوی پزشکان و در نتیجه به هراس افکندن آن‌ها برای تجویز قانونی داروهای مخدر، جهت استفاده بیماران مبتلا به امراض و دردهای مزمن؛

ب) اشاره به افزایش قابل توجه میزان درد این دسته از بیماران و امکان‌ناپذیر شدن مشارکت آن‌ها در زندگی روزمره خود، اعم از اشتغال و زندگی خانوادگی و اجتماعی، قطع دسترسی بیماران ناگزیر به مصرف میزان بالای داروهای مخدر، به مراقبت‌ها و درمان‌های مورد نیاز خود، روی آوردن بیماران به خوددرمانی، مصرف الکل و یا دیگر مواد مخدر و حتی تصمیم برخی از آن‌ها به خودکشی و

ج) تأکید بر لزوم اطمینان حاصل کردن سیاست‌گذاران فدرال و ایالتی از، در نظر داشتن نیازهای بیماران مبتلا به دردهای مزمن، به هنگام اتخاذ سیاست‌های جدید در این زمینه، همچنین ارائه راه‌های

۵. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/12/20/us-deporting-iraqis-without-valid-documents>

امن جایگزین، به منظور برآورده ساختن الزامات دارویی این دسته از بیماران و گردآوری داده‌های مهم در زمینه پیامدهای این سیاست‌گذاری‌ها بر بیماران و زندگی آن‌ها، با توجه به شرایط جسمانی‌شان و حق آن‌ها برای برخورداری از درمان‌های دارویی مناسب؟

۴- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز دوشنبه ۲۶ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام ۳ نفر از هر ۱۰ شهروند آمریکایی، به تأخیر انداختن درمان‌های پزشکی خود، در طول سال گذشته، به دلیل بالا بودن هزینه‌ها، بر اساس نظرسنجی انجام شده توسط مؤسسه گالوپ.^۷ محورهای مهم این گزارش به شرح زیر می‌باشد:

(الف) صرف‌نظر کردن ۲۹ درصد از پاسخ‌دهندگان از انجام به‌موقع درمان‌های پزشکی و به تأخیر انداختن درمان‌ها از سوی حدود ۱۹ درصد از آن‌ها، به دلیل هزینه‌بر بودن روندهای پزشکی و درمانی، به‌رغم مواجهه بودن آن‌ها با شرایط جدی؛

(ب) اشاره به تکرار آمار متوسط ۳۰ درصدی برای این دسته از پاسخ‌دهندگان نظرسنجی، از سال ۲۰۰۵ میلادی تاکنون و آمار تا حدود ۲۴ درصدی برای چهارسال پیش از آن؛

(ج) اشاره به دیگر یافته‌های این مؤسسه، مبنی بر به تأخیر روندهای درمانی از سوی تعداد بیشتری از شهروندان بیمه‌نشده و پس از آن‌ها از سوی افراد برخورداری از بیمه‌های خصوصی؛

(د) تأکید بر قرار داشتن پاسخ‌دهندگان برخورداری از بیمه‌های درمانی دولتی، در پایین‌ترین رده‌های اتخاذ اقدامات این‌چنینی؛

(ه) گفتنی است که این نظرسنجی به‌صورت تلفنی و از میان ۱۰۳۷ شهروند بزرگسال آمریکایی، از اول تا ۱۱ ماه نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، انجام شده و میزان حاشیه خطای آن ۴ درصد است؛

^۶. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/12/18/us-fears-prescribing-hurt-chronic-pain-patients>

^۷. Gallup

^۸. گزارش سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

<https://thehill.com/policy/healthcare/421660-three-in-10-americans-now-delaying-medical-treatment-due-to-costs-gallup>

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روزهای جمعه ۲۳ و یکشنبه ۲۵ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص مرگ دختر بچه ۷ ساله گواتمالایی، هنگام عبور از مرز مکزیک. نکات مهم این گزارش عبارتند از:

الف) بازداشت جیکلین رزمی کال؛^۹ کودک ۷ ساله گواتمالایی، توسط مأموران گشت مرزی ایالات متحده، هنگام عبور از مرز مکزیک به سوی خاک آمریکا، به همراه والدین خود و مرگ وی بر اثر خستگی و تشنگی پس از بازداشت؛

ب) اشاره به بازداشت گروه ۱۶۳ نفری از پناهجویان گواتمالایی، در روز پنجشنبه ۱۵ آذرماه ۱۳۹۷، در مرز ایالت نیومکزیکوی آمریکا، توسط گشت مرزی، حضور این دختر بچه و والدین وی در این گروه و انتقال آنها توسط نیروی پلیس به بازداشتگاه منطقه در ساعت ۱۰ صبح؛

ج) اشاره به حمله این کودک به تشنج در عصر روز پنجشنبه بر اثر خستگی و بی آب ماندن بدن وی و منجر به فوت، در بامداد روز جمعه ۱۶ آذرماه ۱۳۹۷، به رغم تلاش پزشکان برای نجات جان این پناهجوی خردسال؛

د) اشاره به اظهارات مقامات آمریکا، مبنی بر توزیع منظم آب و غذا میان پناهجویان غیرقانونی بازداشتی و دچار شدن کودک مزبور به این وضعیت، احتمالاً به دلیل شرایط تغذیه نامناسب در طول مسیر

حرکت به سوی ایالات متحده، پیش از بازداشت شدن وی؛

ه) اشاره به اظهارات پدر این کودک، مبنی بر قصد وی برای تسلیم شکایت خود به مقامات گواتمالایی و درخواست از آنها برای انجام تحقیق در مورد شرایط ناگوار نگهداری پناهجویان در مرز مکزیک و سپس منصرف شدن او از طرح شکایت در این زمینه، پس از گذشت چند روز، بنا به گفته خبرگزاری‌ها و تنها تقاضای او برای انجام گرفتن تحقیقات لازم در این خصوص؛^{۱۰}

^۹ Jakelin Amei Rosmery Caal Maquin

^{۱۰} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

https://fa.euronews.com/2018/12/16/death-of-guatemalan-immigrant-girl-us-border-father-has-no-complaints-jakelin-caal?utm_source=newsletter&utm_medium=fa&utm_content=death-of-guatemalan-

و) انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز دوشنبه ۳ دی ماه ۱۳۹۷، در خصوص اظهارات فلیپه گونزالز مورالس^{۱۱}، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در امور مهاجران، مبنی بر لزوم فراهم آوردن دسترسی خانواده این دختر جان‌باخته به وکیل قانونی در فرآیندهای قضایی لازم به زبان مادری خود، ضرورت پرداخت غرامت به خانواده او و انجام تحقیقات در زمینه مقامات مسئول احتمالی در وقوع این حادثه، لزوم رسیدگی دولت آمریکا به نواقص و معضلات موجود در سیستم مهاجرتی این کشور و انجام تحقیقات مستقل و دقیق درباره مرگ خردسال گواتمالایی، درخواست از داندل ترامپ برای خاتمه بخشیدن به روند بازداشت کودکان مهاجر و یافتن گزینه‌های جایگزین در این خصوص، هشدار در مورد آثار زیان‌بار و منفی در بازداشت قرار دادن کودکان و تشدید آسیب‌های وارد آمده به آن‌ها در سفرهای طولانی‌شان جهت رسیدن به کشوری دیگر و ابراز نگرانی در مورد نوع رفتار مقامات آمریکا با مهاجران و گفتمان عمومی این کشور در رابطه با این موضوع^{۱۲}!

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی.ان.ان، در روز جمعه ۲۳ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص رسیدن آمار مرگ‌ومیر ناشی از شلیک گلوله در ایالات متحده، به بالاترین میزان خود در نزدیک به ۴۰ سال گذشته. نکات مطرح شده این گزارش عبارتند از:

الف) کشته شدن نزدیک به ۴۰ هزار نفر (دقیقاً ۳۹۷۷۳ نفر) در سال ۲۰۱۷، بر اثر شلیک گلوله - ۱۰ هزار نفر بیشتر از سال ۱۹۹۹ (۲۸۸۷۴ نفر) - بر اثر تحلیل جدید آمارهای به دست آمده از مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری^{۱۳} و صندوق آموزشی مقابله با خشونت ناشی از اسلحه^{۱۴}؛ به عبارت دیگر نرخ میزان مرگ ناشی از تیراندازی، از ۱۰,۳ درصد در هر ۱۰۰ هزار نفر در سال ۱۹۹۹، به ۱۲ درصد در هر ۱۰۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۷ رسیده است؛

immigrant-girl-us-border-father-has-no-complaints-jakelin-caal&_ope=eyJndWkljoizTAxMWVmYjZhZjY1ZjlxMGQyNjdmZmU2NDc0YWEzZTUifQ%3D%3D
Felipe González Morales

^{۱۲}. گزارش خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.reuters.com/article/us-usa-immigration-border-un/us-authorities-must-probe-migrant-girls-death-stop-child-detentions-un-idUSKCN1ON0K2>

^{۱۳}Centers for Disease Control and Prevention

^{۱۴}Educational Fund to Stop Gun Violence

ب) اشاره به اختصاص داشتن مرگ ۲۳۸۵۴ نفر از میان کل کشته‌شدگان سال ۲۰۱۷، به خودکشی با اسلحه - بالاترین آمار در طول ۱۸ سال گذشته - و ۷۰۰۰ تن بیشتر از سال ۱۹۹۹ (۱۶۵۹۹ نفر): به عبارت دیگر نرخ میزان خودکشی با سلاح گرم از ۶ درصد در سال ۱۹۹۹، به ۶٫۹ درصد در سال ۲۰۱۷ رسیده است؛

ج) اشاره به متعلق بودن بالاترین میزان آمار خودکشی با اسلحه، در سال ۲۰۱۷ به مردان سفیدپوست، همچنین کشته شدن ۱۴۵۴۲ نفر در سال ۲۰۱۷، توسط سلاح گرم و متعلق بودن بالاترین میزان آمار کشته‌شدگان توسط اسلحه، به مردان سیاه‌پوست؛

د) تأکید بر کشته شدن نزدیک به ۱۰۹ نفر در روز، در سال ۲۰۱۷ و برشمردن خشونت ناشی از کاربرد سلاح گرم، به‌مثابه شیوع تهدید و ناهنجاری در قبال سلامت عمومی جامعه و نیازمند یافتن راه‌حلی جدی در این عرصه، ازجمله اتخاذ سیاست‌های مربوط به لزوم صدور مجوز برای خرید سلاح و یا به اجرا درآمدن قوانین مربوط به مخاطرات فزاینده؛

ه) گفتنی است که دولت باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، از حامیان محدودیت حمل سلاح گرم در این کشور به شمار می‌آمده، اما در مقابل لابی‌های قدرتمند اسلحه نتوانست کاری از پیش ببرد. این آمار در حالی منتشر شده است که دانیل ترامپ، رئیس‌جمهور کنونی این کشور، مخالفت چندانی با قوانین سنتی حمل اسلحه ندارد و انجمن ملی سلاح در آمریکا نیز، قوانین محدودکننده استفاده از آن را راه‌حل مناسبی برای مقابله با این معضل نمی‌داند؛^{۱۵}

۷- انتشار گزارش ۸۸ صفحه‌ای، از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص به مخاطره افتادن بهداشت آب آشامیدنی و سلامت عمومی منطقه آپالاجیا؛^{۱۶} به دلیل اقدام

^{۱۵}. گزارش شبکه خبری سی.ان.ان. قابل بازیابی در لینک:

<https://edition.cnn.com/2018/12/13/health/gun-deaths-highest-40-years-cdc/index.html>

^{۱۶}. Appalachia

دولت ایالات متحده به رفع محدودیت‌های وضع شده در زمینه معدن‌کاری سطحی، در کوهستان‌های این منطقه. اقدامات مهم این گزارش عبارتند از:

الف) مورد تهدید قرار گرفتن بهداشت و سلامت عمومی در بخش مرکزی منطقه آپالاجیا (واقع در شرق ایالات متحده، از جنوب ایالت نیویورک تا شمال ایالت می‌سی‌سی‌پی، جورجیا و آلاباما)، به دلیل اقدام دولت داندل ترامپ و کنگره آمریکا به اتخاذ تدابیری چون، حذف بودجه لازم برای انجام مطالعات جاری، در زمینه برآورد مخاطرات انسانی و زیست‌محیطی، ناشی از معدن‌کاری کوه‌بری - سطح‌برداری از قله کوه‌ها و از بین بردن سطح وسیعی از زمین، برای رسیدن و بهره‌برداری از معادن ذغال سنگ؛

ب) اشاره به اقدام کنگره به معکوس نمودن مقررات این حوزه و لذا، تسهیل کردن روند نابودی سطح کوهستان‌ها به وسیله مواد منفجره و مدفون شدن ضایعات سنگی حاصل از انفجار این سطوح، در داخل دره‌ها و رودخانه‌های این منطقه، بدون مورد نظارت قرار دادن پیامدهای این فرآیند و یا پرداختن به تأثیرات زیست‌محیطی و بومی آن و از این رو، به مخاطره افکندن سلامت ساکنان یکی از فقیرترین و ناسالم‌ترین مناطق آمریکا؛

ج) اشاره به بازدید مقامات دیده‌بان حقوق بشر از منازل برخی از ساکنان این منطقه و ثبت مشاهدات خود، مبنی بر تبدیل شدن رنگ آب چاه‌های منطقه به خاکستری یا نارنجی و آمیخته شدن آن با بوی نامطبوع، نمایانگر ورود آلودگی‌های ناشی از حفر معادن ذغال سنگ و آغشته بودن آب به میزان بالایی از آهن و منیزیم و حتی در برخی موارد آرسنیک و سرب؛

د) اشاره به مطالعات انجام شده توسط پژوهشگران دانشگاه ویرجینیای غربی، از سال ۲۰۰۹ میلادی تاکنون، مبنی بر افزایش یافتن میزان بیماری‌های قلبی - عروقی، سرطان ریه و دیگر انواع سرطان‌ها، مبتلا بودن نوزادان این منطقه به انواع نواقص و ناتوانایی‌ها و به‌طور کلی بالاتر بودن آمار مرگ‌ومیر در مناطق کوهستانی معدنی، در قیاس با دیگر مناطق آپالاجیا^{۱۷}

^{۱۷}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

۸- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۳ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص گزارش جدید دولت آمریکا در زمینه مخاطرات پیش روی کودکان کار، به‌ویژه در بخش کشاورزی، به دلیل نقاط ضعف موجود در قوانین کار کودکان. نکات قابل ذکر در این گزارش عبارتند از:

(الف) تهیه گزارش ۱۰۹ صفحه‌ای، توسط دیوان محاسبات دولت ایالات‌متحده^۸ و به سفارش دو تن از نمایندگان کنگره از ایالت‌های کالیفرنیا و کانکتیکت^۹ در ماه نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، در زمینه کار کودکان، مبنی بر اختصاص یافتن بیش از نیمی از مرگ‌های ناشی از کار، به کودکان شاغل در بخش کشاورزی؛

(ب) اشاره به مصاحبه با صدها کودک کار کشاورز در ایالات‌متحده، در سال‌های اخیر، برای تهیه این گزارش و تأکید بر داستان‌های دهشت‌بار نقل شده از سوی آن‌ها، در زمینه معضلات گسترده پیش روی‌شان، از جمله ناگزیر به کار شدن برای ساعات طولانی در گرمای طاقت‌فرسا، استفاده از ابزار تیز و تجهیزات سنگین، بالا رفتن از ارتفاعات خطرناک، بدون هرگونه وسایل ایمنی و محافظتی، قرار گرفتن در معرض حشره‌کش‌های سمی و در مزارع تنباکو؛

(ج) اشاره به مفاد قوانین کار فدرال در ایالات‌متحده، مبنی بر مجاز بودن کار کودکان ۱۲ ساله در مزارع، بدون محدودیت زمانی، در صورت مجاز شمرده شدن آن از سوی والدین‌شان و لطمه وارد نشدن به ساعات درس و مدرسه‌شان، در نظر گرفته نشدن محدودیت سنی برای کار در مزارع کوچک و یا خانوادگی، همچنین مجاز بودن کار در بخش کشاورزی در صورت رسیدن کودک به سن ۱۶ سالگی - مخاطره‌آمیز از نگاه کارشناسان حفاظت و ایمنی - و در عین حال، لزوم رسیدن سن کودکان به ۱۸ سال، جهت مجاز شمرده شدن برای کار در دیگر مشاغل پرمخاطره؛

(د) برشمردن نقاط ضعف یاد شده، به‌مثابه خلأهای قوانین کار در این کشور و تأثیر آن‌ها بر آسیب‌پذیر شدن کودکان در برابر صدمات و آسیب‌های جدی و حتی منجر شدن آن‌ها به مرگ کودکان؛

^۸US Government Accountability Office (GAO)

^۹Lucille Roybal-Allard from California and Rosa DeLauro from Connecticut

ه) بر اساس یافته‌های این گزارش، از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۶ میلادی، ۲۳۷ کودک جان خود را حین اشتغال در بخش‌های کشاورزی، در این کشور، از دست داده و از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴، هر ساله بیش از ۴۷۰۰ کودک کار، دچار جراحت و آسیب‌های جدی در مزارع آمریکا شده‌اند. این در حالی است که دولت داندل ترامپ، بر آن است تا همین محدودیت‌های قانونی موجود برای حفاظت از جان کودکان کار را نیز حذف نماید.^{۲۰}

*کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی. تی.وی^{۲۱} در روز جمعه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص تنبیه کودکان بومی کانادایی، در ایالت کبک، به دلیل سخن گفتن به زبان مادری خود. محورهای مهم این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام کمیسیون حقوق بشر کبک، به آغاز نمودن تحقیقات در زمینه ممانعت به عمل آوردن مسئولان نهادهای حمایت از نوجوانان بی‌سرپرست، از صحبت کردن نوجوانان بومی اینوئیت^{۲۲} - گروهی از مردمان بومی ساکن کانادا، آمریکا و گرینلند - به زبان خود (اینوکتیوت)^{۲۳}؛ امتناع مسئولان از ارائه خدمات لازم به آن‌ها تا زمان به عهده داشتن سرپرستی‌شان و قرار دادن این نوجوانان در

معرض تنبیه و مجازات؛ Organization for Defending Victims of Violence

ب) اشاره به متمرکز شدن تحقیقات این نهاد حقوق بشری بر آشکار ساختن موارد نقض احتمالی حقوق نوجوانان و جوانان در مراکز حمایتی این منطقه و اتخاذ اقدامات لازم در زمینه ارائه توصیه‌های ضروری به بخش‌های مربوطه؛

^{۲۰}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/12/04/more-us-child-workers-die-agriculture-any-other-industry>

!CTV News

!Inuit

!Inuktitut

ج) اشاره به معضلات موجود در نظام حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست، از جمله نادیده نوجوانان بومی، به دلیل عدم دریافت خدمات و حمایت‌های لازم در زمان قرار داشتن‌شان تحت سرپرستی این نهادها، مواجهه شدن این دسته از نوجوانان با حس عدم تعلق و انزوا، برخوردار نبودن آن‌ها از مددکار اجتماعی و ناگزیر شدن آن‌ها به دست کشیدن از زبان مادری و بومی - عمدتاً در حال انقراض - خود و تأکید بر لزوم بهره‌گیری فرد سرپرست از مترجم برای فهمیدن کلام این گروه از کودکان و نوجوانان، به جای وادار کردن آن‌ها به فراموشی زبان خود؛

د) تأکید بر لزوم همکاری با این بخش‌ها در راستای بهبود بخشیدن به خدمات و امکانات‌شان، تحت آموزش قرار دادن مددکاران اجتماعی و حمایت از حقوق مادران در تلاش برای کسب مجدد قیومیت فرزندان خود، در نظامی غالباً برخوردار از تبعیض و موانع مختلف؛^{۲۴}

^{۲۴}. گزارش شبکه خبری سی. تی.وی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ctvnews.ca/canada/human-rights-body-probing-reports-inuit-kids-punished-for-speaking-inuktitut-1.4228484>

^{۲۵}. تحول مرتبط در گزارش‌های پیشین:

* صدور بیانیه از سوی اعضای کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، در روز دوشنبه ۱۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص لزوم اجرایی شدن تعهدات بی‌سابقه کانادا در قبال رعایت حقوق بومیان خود، مبنی بر:

الف) دیدار ۸ تن از اعضای کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، از کانادا، از ۲۹ اکتبر تا ۲ نوامبر ۲۰۱۸ (۷ تا ۱۱ آبان ماه ۱۳۹۷)، به منظور گفتگو و تبادل نظر در زمینه چالش‌های حقوق بشری و آگاهی یافتن در خصوص وضعیت حقوق بشری جوامع بومی این کشور، با توجه به تلاش دولت کانادا در راستای احیاء مجدد روابط خود با تمامی این جوامع؛

ب) اشاره به استقبال این کمیته از اتخاذ تدابیر قابل توجه از سوی دولت کانادا، جهت بهبود بخشیدن به وضعیت بومیان این کشور، ارتقاء سطح اقدامات نهادهای حقوق بشری و اتخاذ قوانین حقوق بشری لازم در این زمینه، همچنین متعهد شدن اتاوا به اجرای کامل بیانیه مردمان بومی سازمان ملل؛

ج) اشاره به قابل درک بودن دشواری‌های غلبه یافتن بر یک سده جزم‌اندیشی و تخلفات ناشی از استعمارگری اروپایی و در پی آن سیاست‌های دولت کانادا علیه این جوامع و زمان‌بر بودن اتخاذ رویکرد سیاسی جدید و حل و فصل اختلافات در قبال این جوامع و در عین حال، تأکید بر لزوم سرعت بخشیدن دولت کانادا به اقدامات خود در این زمینه در تمامی سطوح و ارتقا دادن فرآیند اجرای آن؛

د) اشاره به تداوم یافتن موارد آشکار نقض حقوق بشر در قبال مردمان بومی در این کشور، از جمله فقدان چشم‌انداز توسعه اجتماعی - اقتصادی این جوامع، عدم دسترسی به حقوق بنیادین بشری، همچون بهداشت و درمان، تحصیل و آموزش، مسکن و آب آشامیدنی سالم، قرار داشتن اعضای این جوامع، به ویژه زنان و دختران، در معرض مخاطراتی چون، قاچاق انسان، سوءاستفاده‌های جنسی و دیگر جرائم خشونت‌آمیز، عدم وجود نظام حقوقی لازم جهت رسیدگی به مجازات مرتکبان این قسم خشونت‌ها، بیشتر بودن تعداد اعضای جوامع بومی در زندان‌ها و قرار گرفتن سهل‌تر آن‌ها در سلول‌های انفرادی، مواجه بودن جوامع مزبور با مشکلات دسترسی به نظام عدالت و قضایی، بالاتر بودن آمار خودکشی

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز دوشنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص مطالعه انجام شده توسط کمیسیون حقوق بشر اُنتاریو^{۲۶} در زمینه بالاتر بودن ۲۰ برابری تعداد کشته‌شدگان سیاه‌پوست در بزرگ‌ترین شهر کانادا، به دست پلیس و مواجه بودن این شهروندان با میزان نامتناسبی از تبعیض و خشونت. موارد مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) اختصاص یافتن ۶۱ درصد از موارد منجر به مرگ، با توسل به زور و ۷۰ درصد از تیراندازی‌های منجر به مرگ توسط نیروهای پلیس، در شهر تورنتو به شهروندان سیاه‌پوست، بر اساس مطالعه انجام شده توسط کمیسیون حقوق بشر اُنتاریو در مورد داده‌های گردآوری شده در طول مدت ۷ سال، در زمینه میزان و چگونگی تعامل میان پلیس و سیاه‌پوستان این شهر: این در حالی است که سیاه‌پوستان تنها کمتر از ۱۰ درصد جمعیت شهر تورنتو را تشکیل می‌دهند؛

(ب) به شمارآوردن دیگر اقدامات پلیس این شهر، ازجمله متوقف نمودن شهروندان و درخواست کردن مدارک شناسایی آن‌ها، به‌مثابه اقدامی فاقد مبنای حقوقی و قانونی، با توجه به همراه بودن این اقدامات در اغلب موارد، با جستجوها و تفتیش‌های غیرقابل توجیه و زدن اتهامات و یا اعمال دستگیری‌های غیرضروری؛

(ج) اشاره به پیامدهای اقدامات خودسرانه و فاقد توجیه قانونی نیروی پلیس شهر تورنتو، ازجمله کاهش یافتن کارایی این نیروها در انجام وظیفه‌شان و برشمردن روابط پلیس با شهروندان سیاه‌پوست، به‌مثابه روابط و تعاملی شکننده؛

(د) اشاره به صدور بیانیه از سوی پلیس تورنتو، مبنی بر صحنه‌گذاری بر نارضایتی‌های بسیاری از ساکنان این شهر، به دلیل مواجهه شدن با رفتارهای تبعیض‌آمیز، تنها به دلیل رنگ متفاوت پوست خود و اذعان نمودن به پدید آمدن حس عدم اعتماد در بدنه جامعه، برخوردار از ریشه‌های عمیق و تاریخی؛

در میان جوانان این جوامع و جدا شدن اجباری تعداد قابل‌توجهی از کودکان آن‌ها از خانواده‌هایشان، توسط نظام خدمات اجتماعی کانادا، همچنین، میراث تلخ بر جای مانده از اقدامات مدارس شبانه‌روزی و معضلات پیش روی مردمان بومی مبتلا به ناتوانی‌های جسمی و ذهنی و
ه) تأکید بر لزوم اجراء نمودن بی‌درنگ قوانین مصوب در این زمینه، با هدف برطرف ساختن و یا کاستن از معضلات متعدد فوق‌الذکر و فراهم آوردن امکان لازم جهت ایجاد تعامل و گفتگو میان نمایندگان نهادهای مختلف این جوامع با دولت و نخست‌وزیر کانادا، همچنین به تصویب رساندن پروتکل اختیاری کنوانسیون سازمان ملل در زمینه حقوق افراد دارای معلولیت.

^{۲۶}Ontario Human Rights Commission

ه) تأکید بر لزوم اقدام مقامات مسئول، نه تنها نیروهای پلیس، بلکه، سیاست‌گذاران کشور، به بازنگری در زمینه مفهوم ایمنی عمومی، با تمرکز هر چه بیشتر بر مسئله مسکن و فراهم آوردن شرایط مناسب زندگی برای مردم، به‌ویژه در مناطق کم‌درآمد، به جای افزایش حضور نیروهای پلیس در این نواحی شهر و دامن زدن به تعاملات خشونت‌آمیز.^{۲۷}

*انگلیس

۱- انتشار گزارش در شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۷، به نقل از کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در خصوص لزوم اقدام مقامات دولت بریتانیا به محترم شمردن تعهدات خود و فراهم آوردن امکان خروج آزادانه جولیان آسانژ، بنیان‌گذار وب‌سایت افشاگر ویکی‌لیکس، از سفارت اکوادور در لندن. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در خصوص درخواست کارشناسان «کارگروه بازداشت‌های خودسرانه سازمان ملل»^{۲۸} از دولت انگلیس، مبنی بر مجاز شمردن خروج جولیان آسانژ از سفارت اکوادور، بدون هراس از دستگیری یا استرداد، با توجه به لزوم تعیین محدودیت زمانی برای دوران بازداشت پیش از محاکمه^{۲۹}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۲۷}. گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/world/2018/dec/10/toronto-black-residents-more-likely-shot-dead-ontario-human-rights-commission-report>

^{۲۸}United Nations Working Group on Arbitrary Detention (WGAD)

^{۲۹}. بنیانگذار ویکی‌لیکس که اسناد محرمانه دولت آمریکا را در وب‌سایت خود منتشر کرده بود، در سال ۲۰۱۲، به دلیل هراس از استرداد به آمریکا، به سفارت اکوادور در لندن پناه برد. در آن زمان او به آزار جنسی دو زن در سوئد متهم شده و مقامات این کشور نیز از بریتانیا درخواست کرده بودند که آسانژ را بازداشت و به سوئد مسترد دارد. پرونده آزار جنسی جولیان آسانژ در سوئد بسته شده است. اما او همچنان به دلیل نقض قوانین مربوط به قرار وثیقه در بریتانیا و عدم حضور در دادگاه در این کشور، با خطر محاکمه‌ای دیگر روبه‌رو است. وی در صورت خروج از سفارت و حاضر شدن در دادگاهی در بریتانیا، حداکثر به شش ماه زندان محکوم خواهد شد. همزمان آمریکا نیز می‌گوید که کماکان در تلاش است تا جولیان آسانژ را دستگیر و محاکمه کند. هر چند که داند ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، به اشکال مختلف از جولیان آسانژ

ب) اشاره به ارزیابی کارشناسان سازمان ملل در این خصوص، مبنی بر به‌شمار آوردن موقعیت این فرد، به‌منزله نوعی بازداشت بدون محاکمه و تأکید نمودن بر محروم شدن خودسرانه وی از حقوق اساسی و اولیه خود، به‌رغم ورود اختیاری او به سفارت اکوادور و زندگی کردن در این سفارت در طول ۶ سال گذشته؛

ج) اشاره به مختومه پرونده جولیان آسانژ در سوئد و برشمردن «نقض قرار وثیقه»، به‌عنوان تنها دلیل محروم ماندن او از آزادی، همچنین تأکید بر لزوم آزاد شدن وی پس از تحمل ۶ سال حبس، با توجه به مختصر بودن تنها جرم او در حال حاضر؛

د) اشاره به ناگزیر شدن آسانژ به پرداخت هزینه‌ای گزاف، برای استفاده مسالمت‌آمیز از حقوق خود مانند، آزادی بیان و عقیده و اطلاعات، همچنین، ترویج حق اطلاع از واقعیت در راستای منافع عمومی و ضرورت آزاد شدن هر چه سریع‌تر وی، با توجه به مخاطره افتادن وضعیت سلامتی او در صورت تداوم یافتن این شرایط؛^۳

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص رشد چشمگیر مرگ افراد بی‌خانمان در انگلستان و ولز، بر اساس نخستین آمار رسمی منتشر شده در این زمینه. نکات قابل ذکر در این گزارش عبارتند از:

الف) چاپ گزارش از سوی اداره آمار ملی انگلیس - ارگانی دولتی - در خصوص مرگ ۵۹۷ تن از شهروندان بی‌خانمان این کشور در سال گذشته، در قیاس با آمار ۴۸۲ نفری در سال ۲۰۱۳، در یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان؛

حمایت کرده و یافته‌های دستگاه‌های اطلاعاتی کشورش را درباره او زیر سؤال برده است. آسانژ از سوی سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا متهم شده است که در جریان انتخابات سال ۲۰۱۶ با دولت روسیه در تماس بوده و علیه هیلاری کلینتون، نامزد حزب دموکرات، فعالیت کرده است.
۳. گزارش شبکه خبری بی.بی.سی، به نقل از کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک‌های:

<http://www.bbc.com/persian/world-46659453>

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24042>

۴. Office for National Statistics (ONS)

ب) اشاره به دیگر یافته‌های این گزارش، مبنی بر کاهش یافتن سن مرگ در میان افراد بی‌خانمان، به‌طور متوسط، اختصاص یافتن بیش از نیمی از مرگ‌های سال گذشته به مرگ ناشی از سموم مواد مخدر و دارویی، همچنین بیماری‌های کبدی و خودکشی، برخوردار بودن شهر لندن و مناطق شمال غربی انگلیس از بالاترین آمار مرگ افراد بی‌خانمان؛

ج) اشاره به به‌تصویب رسیدن قانونی در پارلمان در سال گذشته، تحت عنوان «قانون کاهش بی‌خانمانی»^{۳۲} و از این رو افزایش یافتن تعهدات مقامات محلی برای رسیدگی به وضعیت این اقشار جامعه، همچنین عزم دولت انگلیس برای کاهش این معضل تا سال ۲۰۲۲ و پایان بخشیدن به آن تا سال ۲۰۲۷ میلادی و اقدام آن به سرمایه‌گذاری کردن ۱,۲ میلیارد پوندی (۱,۵ میلیارد دلاری) جهت کاهش و ممانعت به عمل آوردن از شیوع این معضل؛

د) همچنین، انتشار گزارش ۲۴۹ صفحه‌ای از سوی سازمان خیریه مردم‌نهاد «بحران»^{۳۳}، در روز یکشنبه دوم دی‌ماه ۱۳۹۷، مبنی بر افزایش یافتن شدید میزان بی‌خانمانی و رسیدن تعداد خانواده‌ها و افراد خیابان‌خواب در روزهای کریسمس سال جاری میلادی به ۱۷۰ هزار نفر - به عبارت دیگر، دو برابر شدن تعداد بی‌خانمان‌های بریتانیا از ۵ سال گذشته تاکنون؛

ه) اشاره به دیگر یافته‌های این مطالعه، مبنی بر افزایش یافتن حدوداً ۱۰۰ درصدی تعداد افراد خیابان‌خواب در بریتانیا - کسانی که در خیابان‌ها، خودروها، چادرها و ایستگاه‌های حمل‌ونقل شهری شب را به صبح می‌رسانند - در قیاس با سال ۲۰۱۲ میلادی و رسیدن تعداد آن به ۱۲۳۰۰ مورد و همچنین، خوابیدن ۱۲ هزار نفر از مردم در خودروها و چادرها، در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

و) اشاره به اجازه یافتن این افراد به استفاده از پناهگاه‌های اضطراری مستقر در شهرهای بزرگ، تنها در صورت رسیدن درجه دمای هوا به زیر صفر و همچنین، محروم شدن میلیون‌ها نفر از شهروندان این کشور از مزایای پیشین خود به دلیل اقدامات دولت، در زمینه کاهش بودجه تأمین اجتماعی و سیاست‌های جدید رفاهی آن؛

^{۳۲}Homelessness Reduction Act

^{۳۳}Crisis

ز) اشاره به گزارش اخیر سازمان ملل در زمینه تأثیر اقدامات و تدابیر ریاضتی دولت بریتانیا، از سال ۲۰۱۰ تاکنون و منجر شدن آن به سوق دادن ۱۴ میلیون نفر از جمعیت این کشور - یک پنجم جمعیت انگلیس - به ورطه فقر^{۳۲} و تأکید بر اقدام دولت بریتانیا، به تنها، انکار نمودن تأثیر سیاست‌های خود بر افزایش فقر در این کشور^{۳۳}؛

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز شنبه ۲۴ آذرماه ۱۳۹۷، مبنی بر تأثیر تحریم‌های آمریکا علیه ایران بر وضعیت دانشجویان ایرانی در حال تحصیل در دانشگاه‌های انگلیس، با توجه به امکان‌ناپذیر شدن انجام تراکنش‌های بانکی و دریافت پول توسط این دانشجویان از خانواده‌های خود، به‌منظور پرداخت شهریه دانشگاه و مواجهه با خطر تعلیق شدن از دانشگاه در صورت پرداخت نمودن آن، اشاره به پیشنهاد دادن مقامات برخی از دانشگاه‌های انگلیس به دانشجویان ایرانی به بازگشت به ایران در تعطیلات کریسمس و آوردن پول نقد از کشور خود جهت پرداخت بدهی‌های خود به

۳۴. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارشی از سوی دیده‌بان حقوق بشر و روزنامه نیویورک تایمز، به نقل از خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روزهای سه‌شنبه ۲۹ و جمعه ۲۵ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اظهارات فیلیپ الستون، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، مبنی بر تأثیر زیان‌بار کاهش میزان کمک‌ها، مزایا و حمایت‌های اجتماعی دولت بریتانیا بر شهروندان فقیر این کشور و ابراز ناخشنودی در خصوص عدم پذیرش این معضل از سوی دولت و قرار داشتن آن در وضعیت انکار، مبنی بر: «تنبیهی، تنگ‌نظرانه و حتی در غالب الف) هشدار این کارشناس سازمان ملل، بر اساس یافته‌های خود از سفر ۱۱ روزه به انگلستان، مبنی بر «تنبیهی، تنگ‌نظرانه و حتی در غالب موارد بی‌رحمانه و سنگ‌دلانه» بودن رویکرد دولت در قبال سیاست‌های حمایتی، در بیش از یک دهه گذشته، با توجه به تحت فشار قرار دادن غیرضروری اقشار مستمند جامعه و مواجهه ساختن آن‌ها با تهی‌دستی، رنج و مصیبت و حتی گرسنگی؛

ب) اشاره به برنامه تأمین و خدمات اجتماعی جدید بریتانیا و تأثیرات نگران‌کننده آن بر زنان، کودکان، افراد مبتلا به ناتوانایی‌های جسمی و ذهنی، پناهجویان و مهاجران و همچنین روستاییان ساکن پنجمین کشور ثروتمند جهان و قرار دادن آن‌ها در معرض فقر و گرسنگی؛

ج) اشاره به رو به وخامت نهادن این شرایط پس از خروج انگلستان از اتحادیه اروپا، با توجه به احتمال تضعیف شدن وضعیت اقتصادی کشور؛

د) اشاره به اقدام دولت به کاهش دادن هزینه‌های خدماتی و رفاهی، در پی به اجرا در آوردن برنامه ریاضت اقتصادی، پس از به وقوع پیوستن بحران مالی در سال ۲۰۰۸ و پیش‌بینی نمودن کاهش بیش از ۴۰ درصدی بودجه وزارت کار و بازنشستگی تا سال ۲۰۲۰؛

ه) تأکید بر لزوم اقدام دولت انگلیس به مورد بررسی قرار دادن دقیق سیاست‌های خود و آگاهی یافتن از میزان و چگونگی تأثیر آن‌ها بر حقوق شهروندان این کشور، به ویژه فقرا و اذعان نمودن به واقعیت داشتن این معضل دردناک در جامعه: همچنان بسیاری از مردم انگلیس در نگرانی و هراس از عدم توانایی‌شان برای فراهم آوردن یک وعده غذایی برای فرزندان خود به سر می‌برند.

۳۵. گزارش خبرگزاری رویترز و شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.reuters.com/article/us-britain-homeless/sharp-rise-in-deaths-of-homeless-people-in-england-and-wales-official-data-shows-idUSKCN1OJ1PO>
<https://www.bbc.com/news/uk-46662909>

دانشگاه، اشاره به خطرناک بودن حمل و نقل پول نقد، حتی در صورت امکان پذیر شدن تهیه آن و تأکید بر لزوم ایستادگی نمودن دانشگاه‌ها در برابر بی‌عدالتی‌های ناشی از سیاست‌گذاری‌های داندل ترامپ، اشاره به استفاده برخی از دانشجویان ایرانی از ارزش‌های دیجیتال برای پرداخت شهریه‌های دانشگاهی و همچنین، اشاره به اظهارات یکی از نمایندگان حزب کارگر پارلمان بریتانیا، مبنی بر لزوم نشان دادن انعطاف لازم از سوی مقامات دانشگاه‌های انگلیس در این خصوص، با توجه به خارج بودن حیطه این معضل از کنترل دانشجویان ایرانی^{۳۶}

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۲۰ آذرماه ۱۳۹۷، به نقل از روزنامه هافینگتون پست، در خصوص محکوم شدن گروهی از فعالان حقوق بشر، موسوم به «استنس‌تد^{۳۷}»^{۳۸}، به جرم‌های تروریستی، به دلیل انجام اعتراضات صلح‌آمیز و غیرخشونت‌آمیز خود، در راستای مقابله با اخراج پناهجویان. نکات مهم مطروحه در این گزارش عبارتند از:

الف) صدور حکم حبس ابد، برای ۱۵ تن از فعالان حقوق بشر، به اتهام ارتکاب به مخاطره افکندن ایمنی فرودگاه و پرواز هواپیما، به دلیل اقدام مسالمت‌آمیز آن‌ها، در ماه مارس سال گذشته میلادی، در ممانعت به عمل آوردن از اخراج (به ادعای آن‌ها) غیرقانونی ۶۰ پناهجوی اهل کشورهای غنا و نیجریه، از طریق بستن خود به چرخ جلوی هواپیمای حامل این پناهجویان و جلوگیری از پرواز آن؛

ب) اشاره به انگیزه وجدانی این گروه از فعالان حقوق بشر، برای انجام اقدامی این‌چنینی، مبنی بر برخوردار شدن ۱۰ تن از پناهجویان اخراجی، از زمان لازم برای ارائه درخواست پناهندگی و مجاز شدن اقامت در کشور، دست‌کم برای یک تن دیگر از افراد این گروه؛

^{۳۶}. گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/education/2018/dec/15/uk-university-tells-iranin-student-pay-tuition-fees-in-cash-trump-sanctions>

^{۳۷}. نام یکی از فرودگاه‌های لندن

^{۳۸}. Stansted 15

ج) اشاره به منجر نشدن اقدام این فعالان به وارد آمدن آسیب و صدمه به افراد یا هواییهای مزبور، غیرخسونسنتآمیز بودن این اقدام و انجام گرفتن آن، تنها باهدف دفاع از حقوق بشر و مقابله با موارد فاحش نقض حقوق بشر، بهرغم غیرقابل پذیرش بودن این اقدام از نگاه بسیاری از مقامات؛

د) اشاره به درخواست مقامات سازمان عفو بین الملل، از دولت بریتانیا، برای لغو حکم حبس ابد صادر شده علیه این فعالان و دریافت نکردن پاسخی در این خصوص، همچنین تأکید بر لزوم اعلام همبستگی با این گروه ۱۵ نفر از مدافعان حقوق بشر و در غیر این صورت، به مشاهده نشستن تحلیل رفتن و کم رنگ شدن تمامی آزادی های مدنی.^{۳۹}

۳۹. گزارش سازمان عفو بین الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/12/stansted-۱۵-verdicts-show-uk-authorities-have-used-a-sledgehammer-to-crack-a-nut/>

۴۰. تحول مرتبط در گزارش های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز جمعه ۲ آذر ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام اشتباه وزارت کشور بریتانیا به تلاش برای اخراج ۳۰۰ تن از مهاجران متخصص و حرفه ای از این کشور، بر اساس یکی از مقررات مهاجرتی مبارزه با تروریسم و به شمار آوردن افراد مورد محاکمه، به منزله تهدید برای امنیت ملی کشور، مبنی بر:

الف) انجام مطالعه ای از سوی سازمان های دولتی در خصوص اخراج شدن به اشتباه، تا ۸۷ نفر از مهاجران متخصص، شامل آموزگاران، پزشکان، وکلا، مهندسان و متخصصان فناوری اطلاعات و تحت تأثیر قرار گرفتن ۴۰۰ تن دیگر، بر اساس مقررات ضد تروریستی؛

ب) اشاره به موقعیت اکثریت این مهاجران، از جمله سکونت در بریتانیا به مدت یک دهه یا بیشتر و تولد یافتن فرزندانشان در خاک این کشور و در عین حال، ارائه مهلت ۱۴ روزه قانونی به آنها برای ترک خاک انگلیس و اعمال محدودیت های مسافرتی برای این خانواده ها، از جمله به شمار آوردنشان به منزله افراد فاقد اعتبار برای دریافت روادید انگلستان و یا کشورهای دیگر؛

ج) اشاره به احتمال بالاتر بودن تعداد افراد مشمول این قانون، با توجه به محدودیت زمانی بررسی انجام شده - از ماه ژانویه ۲۰۱۵ تا ماه مه ۲۰۱۸ - و همچنین تعداد پرونده های ارجاع داده شده به دیوان عالی کشور؛

د) اشاره به محروم شدن قربانیان این اقدام از حقوقی چون، برخورداری از شغل، اجازه کردن ملک و یا استفاده از بیمه سلامت و درمان ملی در طول مدت رسیدگی حقوقی به پرونده های شکایتشان و از این رو، ناگزیر شدن برخی از آنها به ترک خاک بریتانیا و گروهی دیگر به زندگی در شرایط فقر و همچنین مواجه شدنشان با مشکلات روحی و روانی و حتی در برخی مواقع، اقدام به خودکشی، همچنین اشاره به قرار گرفتن فرزندان این خانواده ها در معرض آسیب های شدید مادام العمر؛

ه) اشاره به عدم پاسخگویی وزارت کشور به پرسش هایی در خصوص، امکان پذیر شدن اعطاء غرامت به برخی از افراد به خطا تحت تأثیر قرار گرفته، مورد تجدید نظر قرار گرفتن پرونده های افراد به اشتباه از کشور اخراج شده و یا فراهم آمدن امکان لازم برای بازگشتشان به خاک انگلستان؛

و) اشاره به ناگزیر شدن وزارت کشور به انجام بررسی های لازم در زمینه بهره گیری تناقض آمیز این نهاد دولتی از قوانین مهاجرت و همچنین سوء استفاده از اختیارات خود برای اخراج کردن مهاجران از این کشور، پس از ارتکاب آنها به خطاهای ناچیز و یا لزوم پدید آمدن اصلاحات حقوقی در سوابق مالیاتی آنها؛

*فرانسه

- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۲۳ آذرماه ۱۳۹۷، در خصوص لزوم اقدام پلیس فرانسه به خاتمه بخشیدن به استفاده بیش از اندازه از زور علیه معترضان بزرگسال و دانش‌آموزان دبیرستانی مشارکت‌کننده در تظاهرات متداوم در این کشور و اجتناب ورزیدن از پدید آمدن آسیب‌های بیشتر. نکات محوری مطرح شده این گزارش عبارتند از:

الف) استفاده مأموران پلیس فرانسه از گلوله‌های پلاستیکی، نارنجک‌های ساچمه‌ای لاستیکی و گاز اشک‌آور، علیه تظاهرات مسالمت‌آمیز مردم معترض این کشور، ازجمله روزنامه‌نگاران و حتی کودکان، به‌رغم مورد تهدید و مخاطره قرار نگرفتن نظم و امنیت عمومی و تأکید بر موظف بودن نیروهای پلیس به برقراری نظم عمومی، با استفاده از زور، تنها در مواقع لزوم و آن هم در صورت به‌کارگیری محتاطانه آن؛

ب) اشاره به آمار رسمی به دست آمده در این زمینه، مبنی بر زخمی و مجروح شدن ۱۴۰۷ نفر از معترضان و وخیم بودن وضعیت ۴۶ تن از آن‌ها، از زمان آغاز شدن تظاهرات از روز شنبه ۲۶ آبان ماه ۱۳۹۷ (۱۷ نوامبر ۲۰۱۸)، مواجهه شدن در مجموع ۷۱۷ مأمور پلیس، ژاندارم و آتش‌نشان با خشونت،

ز) اشاره به برخی از نتایج به دست آمده از این بررسی، از جمله مردود شمرده شدن ۶۵ درصد از تصمیمات وزارت کشور از سوی دادگاه مهاجرت و پناهندگی و در عین حال، موفقیت ۴۵ درصد از متقاضیان به دستیابی به تجدید نظر قضایی، همچنین قرار گرفتن ۳۲ درصد دیگر از پرونده‌های پیچیده با تصمیم‌گیری‌های اشتباه.

*انتشار گزارش توسط روزنامه شروپشایر استار (در انگلیس)، در روز پنج‌شنبه ۱۱ مرداد ماه ۱۳۹۷، در خصوص ابراز نگرانی فعالان حقوق بشری در زمینه اخراج چندصد تن از پناهجویان سابق از منازلشان در اسکاتلند، مبنی بر:

الف) ابراز نگرانی کمیسیون حقوق بشر اسکاتلند، در خصوص برنامه وزارت کشور انگلیس و گروه سرکو (ارائه دهنده خدمات عام‌المنفعه در زمینه مهاجرت، شهروندی، سلامت، اجراء عدالت، حمل و نقل و...) برای اخراج بیش از ۳۰۰ متقاضی پناهندگی و پناهجوی سابق از منازلشان در شهر گلاسگو در اسکاتلند و بی‌جا کردن آن‌ها در خیابان‌های شهر و بر شمردن آن به مثابه نقض آشکار مسئولیت‌ها و تعهدات حقوق بشری این نهادها؛

ب) اشاره به برنامه‌های گروه سرکو در خصوص تعویض قفل منازل پناهجویان مردود شده در روند بررسی‌های وزارت کشور انگلیس برای اعطاء پناهندگی؛ عمدتاً پناهجویان مجرد و فاقد خانواده و فرزند و عدم برخورداری از حق اقامت در این کشور، با توجه به باطل شدن درخواست تجدیدنظرشان در این زمینه؛

ج) اشاره به اعتراضات انجام شده توسط پناهجویان از جمله پناهجویان افغان‌تبار، با توجه به وضعیت ناگوار سلامتی و عدم دسترسی‌شان به آب و غذا؛

د) درخواست مقامات این کمیسیون از تمامی طرف‌ها جهت همکاری با یکدیگر به منظور حصول اطمینان از رعایت مبانی حقوق بشری و متوقف ساختن این اقدام با توجه به ایجاد بحران حقوق بشری در جامعه.

همچنین تأکید بر اقدام مقامات فرانسه به محکوم نمودن مکرر و مشروع اعمال هرگونه خشونت از سوی معترضان، بدون ابراز نگرانی در مورد استفاده افراط‌گرایانه نیروهای پلیس از زور؛

ج) اشاره به آسیب دیدن تنها ۲۲۵ نفر از معترضان در تظاهرات شنبه ۱۷ آذرماه ۱۳۹۷، در پاریس، به‌ویژه با گلوله‌های پلاستیکی، مجروح شدن بسیاری از روزنامه‌نگاران و حتی دعای برخی از آن‌ها، مبنی بر مورد هدف قرار گرفتن عمدی‌شان از سوی نیروهای امنیتی، مورد بازرسی بدنی قرار گرفتن مشارکت‌کنندگان در تظاهرات، پیش از ورودشان به محل تجمع، به‌منظور مصادره ابزار و لوازم همراه‌شان، ازجمله کلاه ایمنی، ماسک صورت، عینک محافظ و...، همچنین، دستگیر و بازداشت شدن بسیاری از آن‌ها، پیش از ورود به صحنه تظاهرات - حدود ۴۰۰ نفر در روز شنبه ۱۷ آذرماه ۱۳۹۷ -، قرار گرفتن در معرض گاز اشک‌آور برای چندین ساعت و مواجهه شدن با آسیب‌های شدید تنفسی و دستگیر شدن در مجموع، ۱۰۸۲ نفر از معترضان، ازجمله ۱۰۰ نوجوان در این روز، بر اساس آمار منتشر شده از سوی وزارت کشور فرانسه؛

د) اشاره به همراه شدن این تظاهرات با اعتراضات دانش‌آموزان دبیرستانی از روز دوشنبه ۱۲ آذرماه ۱۳۹۷، در اعتراض به تغییر قانون اخذ دیپلم دوره دبیرستان و چگونگی ورود به دانشگاه، به خشونت کشیدن این اعتراضات در روز چهارشنبه ۱۴ آذرماه ۱۳۹۷، پدید آمدن برخوردهای خشونت‌آمیز میان نیروهای پلیس و دانش‌آموزان دبیرستان سن اگزوپری در روز پنج‌شنبه ۱۵ آذرماه ۱۳۹۷ و منجر به دستگیر شدن ۱۶۳ نوجوان - در حالی که زانو زده و دست‌هایشان را پشت سر گره کرده و یا با دست‌بند به پشتشان بسته بودند: گفتنی است که این تصاویر موجب برانگیخته شدن خشم افکار عمومی و اعتراض نهادهای حقوق بشری شد، با توجه به آن که برخی از آن‌ها برای حدود تا ۴ ساعت در این وضعیت نگاه داشته شدند.^{۴۱}

^{۴۱}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/12/police-must-end-use-of-excessive-force-against-protesters-and-high-school-children-in-france/>